

BIJBEL SEMINAR

DE VIER EVANGELISTEN.

Mattheüs, de Brugbouwer van het Oude naar het Nieuwe Testament. Mattheüs was eerst een tollenaar voordat hij een discipel van Jezus werd. Hij komt daar zelf openlijk voor uit. Mattheüs 10:3. De andere evangelisten willen hem als het ware de hand boven het hoofd houden door niet te vermelden dat hij vroeger tot de tollenaars behoorde. Zij noemen hem bij zijn oude naam: Levi. Lucas 10:27. In het Mattheüsevangelie heerst één doorlopende toon van ootmoed, eenvoud en verwondering over de genade die aan tollenaars en zondaars ten deel viel. Alleen in Mattheüs bijvoorbeeld lezen wij het woord van Jezus: "Leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart." Mattheüs 11:19. Het grote doel van Mattheüs is om aan te tonen dat Jezus de voorspelde Messias van het Oude Testament is. Herhaaldelijk laat hij zien hoe de oude profetiën in Jezus in vervulling zijn gegaan. Zo is de naam van Jezus voorzgd, de plaats waar Hij geboren zou worden, de kindermoord te Bethlehem enz.

Marcus, de Tolk van Simon Petrus. Marcus heeft het kortste evangelie geschreven. Hij is echter zelf geen discipel van Jezus geweest. Toch zult u bij het lezen merken, dat het een levendig verhaal is. Zo levendig, dat u uitroept: "Maar hier moeten wij met een ooggetuige te doen hebben." Petrus heeft dit evangelie aan Marcus vertelt. Zie ook 1 Petrus 1:13. Dit wordt nog duidelijker als men op het verschil let tussen de roeping van Petrus in het Mattheüsevangelie en in het Marcus-evangelie. In Mattheüs staat: "En Jezus wandelde aan de Zee van Galilea, zag twee broeders, Simon en Andreas, het net in zee werpen." Maar bij Marcus staat: "En Jezus ging voorbij langs de Galilese Zee en zag Simon en Andreas het net in zee werpen." Wie even nadenkt, verstaat dat alleen iemand die zelf op zee is, op deze wijze het wandelen van de Heiland langs het strand kan tekenen. Toen Petrus dit vertelde aan Marcus, zag hij de situatie weer zo duidelijk voor zich, dat het leek alsof hij nog vanuit het water de Here Jezus langs het strand zag gaan. In Marcus 14:51-52 hebben wij waarschijnlijk met Marcus zelf te maken.

Lucas, de Arts. Lucas onderscheidt zich van de andere evangelisten doordat hij geen Jood is. Ten tweede, doordat hij tot de intellectuele stand behoort. Ten derde, door zijn liefde voor de geschiedenis. Ook schreef hij het boek Handelingen. Ten vierde, door zijn hechte vriendschap met Paulus. Dat Lucas een dokter is komt duidelijk tot uiting in de verhalen over de genezingen. Als Marcus vertelt dat de schoonmoeder van Petrus koorts had, vertelt Lucas dat zij zware koorts had. Oude dokters maakte nl. verschil tussen "lichte" en "zware" koorts. Als Marcus vertelt over de genezing van een melaatsse, geeft Lucas de vermelding dat hij vol melaatsheid was. Men kende destijds drie graden van deze vreselijke ziekte. Hier genas Jezus een zieke in een vergevorderd stadium. Als arts legt Lucas ook sterk de nadruk op de barmhertigheid. Hij is de enige die vertelt over de Barmhartige Samaritaan. Deze gelijkenis heeft drie hoofdgedachten: 1e. De rovers namen wat zij konden, 2e. De priester en de leviet behielden wat zij konden, 3e. De Samaritaan gaf wat hij kon.

Johannes, de Adelaar. Valt bij Mattheüs de eenvoudige verhaaltoon op en treft bij Marcus de markante tekening en bij Lucas de welverzorgde stijl, zo grijpt Johannes de verheven toon aan. Niet voor niets wordt hij de adelaar onder de evangelisten genoemd. Johannes spreekt ook duidelijk over de pre-existentie van Jezus Christus. Jezus spreekt bij hem over de eenheid die bestaat tussen God en Hem. Johannes heeft wel het scherpste oog voor de Godheid van Christus. De wonderen die Johannes beschrijft, hebben tot doel om de taak van Jezus Christus te verduidelijken. In het persoonlijke leven van Johannes heeft zich een grote verandering voorgedaan. Werd hij eerst een "zoon des donders" genoemd, later werd hij bekend als de apostel der liefde.
